

azért, mert egyetlen vihar egész gazdasági tervét halomra dönthetné.

Igyekezünk, mint mindenben, az életben a tökéletest elérni és már magában ez a vágy, kell hogy az igazi vadászt jobban kielégítse, mint a tervszerűtlen tenyésztési és lelövési módszer, amit sem maga, sem mások előtt nem képes igazolni.

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

Jegyzőkönyv

Az Országos Erdészeti Egyesület igazgató választmányának Budapesten, 1929. évi április hó 24-én az egyesület helyiségében tartott rendes üléséről.

Megjelentek: Hadik János gróf elnök, Térfi Béla és Inkey Pál báró alelnökök, Ajtay Sándor, Balogh Ernő, Béky Albert, Beyer Jenő, Erdőssy Bódog, Földváry Miksa, Fröhlich Brunó, Gyarmathy Mózes, Hammersberg Géza dr., Hinfner György, Ivanich Ferenc, Kallivoda Andor, Kozma István, Nagy László, Onczay László, Osztroluczky Géza, Osztroluczky Miklós, Papp Béla, Péch Kálmán, Pfeiffer Gyula, Ráduly János, Schmied Ernő, Schmidt Károly, Sipos Antal, Takách Zsigmond, Vuk Gyula vál. tagok, Bíró Zoltán vál. tag, ügyvezető és Lengyel Sándor segédtitkár.

Kimentették magukat: Borhy György, Kiss Ferenc, Mihalovics Sándor, Papp-Szász Tamás, Rimler Pál, Róth Gyula, Zelenski Róbert gróf és Zügen Nándor vál. tagok.

1. Elnök a megjelenteket üdvözölve, az ülést megnyitja.

A jegyzőkönyv hitelesítésére felkéri Béky Albert és Kallivoda Andor vál. tagokat.

Elnök: A tavalyi közgyűlés alkalmával, tekintettel nagy elfoglaltságomra, az elnöki állásról lemondtam, mert úgy éreztem, hogy másirányú teendőim miatt e megbízatásnak nem felelhetek meg úgy, mint azt óhajtottam volna. A közgyűlés ragaszkodott ahhoz, hogy az elnöki tisztet megtartsam.

Mint hogy a legközelebbi közgyűlésen a tisztújítás kérdése szönyegre kerül, elhatároztam, hogy addig átmenetileg vállalkozom az Egyesület ügyeinek irányítására.

Mielőtt a tárgysorozat egyes pontjainak tárgyalására áttérnék, be kell jelentenem a következőket:

A múlt évi december 14-én tartott választmányi ülés Bund Károly egyesületi titkár részére egy évi szabadságot engedélyezett s az elnökséget bízta meg, hogy a szabadság tartamára a titkár meg-

felelő helyettesítésére s az egyesület ügyeinek vezetésére megfelelő javaslatot tegyen.

Az elnökség az egyesület ügyeinek átmenetileg leendő vezetésére Biró Zoltán választmányi tagot kérte fel, aki azt, a felajánlott vasúti szabadjegy és 400 pengő havi tiszteletdíj ellenében elvállalta s az egyesület ügyeinek intézését március 1-ével át is vette.

A magam részéről csak öröömnek adhatok kifejezést, hogy Biró Zoltán Öméltósága ezt a tisztséget vállalta és ezért az Egyesület hálával és köszönettel tartozik Öméltóságának, mert személye garancia arra, hogy az Egyesület ügyei a legjobb kezekbe tétettek le.

Már a mult választmányi ülésen jelentette az elnökség a t. igazgatóválasztmánynak, hogy az egyfázisú forgalmi adónak a műfa-választékokra leendő kiterjesztése ügyében felírt a m. kir. földművelésügyi és pénzügyminiszteri urakhoz.

Azóta a m. kir. pénzügyminisztériumban a rendelettervezet el is készült s azt a földművelésügyi minisztérium le is tárgyalta.

Míg egyrésről sajnálattal kell megállapítanunk, hogy a pénzügyminisztérium ugyanúgy, mint a tűzifánál a külföldi anyagra 4%-ban, a belföldre pedig 3%-ban kívánja a fázisos forgalmi adót megállapítani, — örömmel jelenthetem a t. Igazgatóválasztmánynak, hogy a földművelésügyi miniszter úr teljesen magáévá tette az Egyesület álláspontját s a pénzügyminisztériumot megkereste azíránt, hogy a fázisos forgalmi adót a belföldi fára 2%-ban, a külföldre pedig, 2—3%-ban állapítsa meg.

Időközben módjában volt az Egyesületnek a rendelettervezetet megszerezni és újabb előterjesztéssel fordult a pénzügyminiszter úrhoz, kérve nemcsak a tervezett kulcs leszállítását, de egyúttal azt is, hogy a fázisos forgalmi adót a kiszabott ládaalkatrészekre és furnirokra is terjessze ki.

Jelenleg a rendelettervezet a kereskedelemügyi minisztériumnál van s reméljük, hogy a kereskedelmi minisztériumot is sikerül azonos állásfoglalásra bírni.

A közigazdasági minisztert szintén felkértük megfelelő támogatásra.

Az ügyet az elnökség állandó figyelemmel kíséri s reméli, hogy legközelebb kedvező eredménnyel tehet jelentést.

Ugyancsak jelentette az Elnökség már a mult választmányi ülésen, hogy a Gy. O. Sz. által megállapítani kért rönkkiviteli illeték ellen felírt a kereskedelmi, földművelési, pénzügyi és közigazdasági miniszter urakhoz.

A kereskedelmi miniszter március hó 14-én kelt 93.858. számú leiratával értesítette az Egyesületet, hogy a fafeldolgozó ipar ezírányú „kérelmének ezidőszertint jogalap hiányában aktualitása nincsen; a kérdés tanulmányozásával a minisztérium egy későbbi idő-

pontban fog foglalkozni s ez alkalommal mód fog nyílni arra, hogy a kérdéshez a t. Cím (az Egyesület) is hozzászólhasson”.

A kérdés tehát ezidőszerint lekerült ugyan a napirendről, de félni lehet annak a feltámasztásától. Ezért az Egyesület arra kérte a kereskedelmi és földművelésügyi minisztereket, hogy rendeljék el a behozatali és kiviteli statisztika kiegészítését olyformán, hogy az árunyilatkozatokban a lombfarönkök választékát és fanemét is tüntessék fel a szállítók.

A statisztika ily módon való kiegészítése igazolni fogja az Egyesületnek ezt az álláspontját, hogy a kivitel és behozatal anyaga egészen más, így tehát a kivitel megakadályozása nem fogja a behozatalt csökkenteni.

Maga az előterjesztés tulajdonképpen a fűrészipar köréből indult ki, amely iparág a külföldi fűrészipar versenyével szemben igen nehéz helyzetben van.

Az elnökség teljesen át van hatva annak tudatától, hogy a fűrészipar fellendülése, a felvevőképes, erős és megbízható fafeldolgozó ipar létesítése az erdőgazdaságnak igen jelentős érdeke.

Ezért az elnökség felterjesztést intézett a kereskedelmi miniszter úrhoz, hogy a fűrészipart, a nyersanyagok a telepekre és a kész anyagnak a telepekről való szállításánál, ugyanolyan messzemenő fuvardíjkezdményben részesítse, mint pl. a gázgyárakat, amelyek nemcsak a külföldi és belföldi szén szállításánál, de az általuk termelt kocsz előállításánál is 30—50%-os vasúti tarifakedvezményt élveznek. Ez a tarifakedvezmény igen közelről érinti azokat az erdőbirtoksokat is, akik fájukat saját fűrészkezen dolgozzák fel, de jelentékenyen magasabb árakat eredményeznek azoknál is, akik termékeiket rönkállapotban adják el.

A kérelem támogatására a földművelésügyi minisztériumot is felkértük és egyúttal megkerestük a Fakeskedők Egyesületét is, hogy azonos előterjesztéssel forduljon az illetékes minisztériumokhoz.

Kérem a t. Igazgatóválasztmányt, méltóztassék a bejelentésekhez hozzászólni.

Miután a bejelentésekhez senki hozzászólni nem kívánt, az igazgatóválasztmány az elnöki bejelentéseket élénk helyesléssel tudomásul vette.

Bíró Zoltán ügyvezető ezután mindenekelőtt megköszöni az elnökségnek az ügyvezetői megbízással kapcsolatban a személyének előlegezett bizalmat s kéri az igazgatóválasztmányt is, hogy ebben a jelenlegi viszonyok között szimpatikusnak nem mondható munkájában támogassa azzal a jóindulattal, mint amilyennel eddigi működése alatt is már több oldalról találkozott.

Az egyesület folyóügyeivel foglalkozva, nagyon sötétnek látja a mostani helyzetet.

A pénztár kimutatása szerint 1928. év végén 175 alapítótag közül 45 tag volt 1658 P tagdíjjal hátralékos, a 772 rendes tag közül

pedig 317 tag 10.190 P-vel, az összes tagdíjhátralék 1928. év végén 11.848 P volt. 1928. évi január hó 1—1928 április hó 20-ig tagdíj címén befolyt 7118 P, míg a folyó évben ugyanezen időszak alatt csak 3168 P, vagyis 4150 P-vel kevesebb mint az előző évben.

A nagy tagdíjhátralékok miatt az egyesület az Erdészeti Lapok nyomtatási költségeit sem képes rendesen fizetni. Így még a múlt évről is több lap nyomtatási költségével adós. A nyomda követelése jelenleg már mintegy 4000 P. Miután a nyomda korlátlan mértékig nem hitelezhet, ügyvezető kéri az igazgatóválasztmányt, járuljon hozzá ahhoz, hogy az egyesületbe belépő új alapítótagok és régi alapítványukat megújító tagok által befizetendő alapítványi díjakból a nyomda követelése ideiglenesen kifizethető legyen.

Az igazgatóválasztmány a kérelem teljesítéséhez hozzájárul.

Ügyvezető egyben jelenti, hogy az egyesületi székház lakbéréiből remélt s a költségvetésbe állított több bevétel is elmarad, mert a lakbéréknek 100%-ra való felemelése nem következett be.

A folyó évi január hó 1-től április hó 22-ig terjedő időről szóló pénztári jelentés szerint 12.830 P 14 fill. kiadással szemben csak 10.978 P 7 fill a bevétel.

Az 1930. évre összeállított tájékoztató költségvetés szerint, amikor már a jelenlegi titkár nyugdíjterhével és egy terjedelmesebb, esetleg havonként már kétszer megjelenő lap költségeivel is számolni kell, a kiadások mintegy 49.000 P-t fognak kitenni. Ezzel szemben a bevételek, bár a titkár felszabaduló jelenlegi fizetése, illetménye, lakásának várható bére, valamint fűtési és világítási költsége is számításba vétetett, csak mintegy 44.700 P-re tehetők. A különbözetet kitevő 4300 P hiány fedezéséről ily körülmények között valamilyen módon még gondoskodni kell.

Ügyvezető az átmeneti idő alatt, amíg az egyesület ügyeit vezeti, elsősorban az egyesület anyagi helyzetét kívánja rendbehozni. Célja elérése érdekében nem riad vissza attól sem, hogy az összes erdőbirtokosokat végigjárja. Véleménye szerint soha oly szükség nem volt az egyesület működésére, mint éppen a mai időkben, mikor az erdészetet érintő rendkívüli fontos problémák várnak sürgős megoldásra. Ez okból nyomtatékosan kéri az erdőbirtokosok és a tagok jóindulatú támogatását. A támogatást feltételezve, azt hiszi, hogy egy év leforgása alatt talpraállíthatja úgy az egyesületet, hogy az hivatásának meg fog majd felelhetni.

3. Ügyvezető ezután ismerteti az államvasúti tűzifaversenytergyalás ügyében teendő előterjesztésre vonatkozó javaslatát. (Megjegyzés: A javaslat értelmében történt egyesületi felterjesztést lapunk más helyén teljes egészében közöljük.)

A javaslatához hozzászólva, Onczay László vál. tag úgy véli, hogy a javaslat értelmében beadandó felterjesztés hatályosságából veszítene, ha a már most kiírt tűzifára kérné az egyesület a változtatást. Taktikai szempontból elhibázottnak tartja az időpontot az azonnali köz-

belépésre s csak a jövőbeli kiadásokra kéri a beadvány benyújtását.

Vuk Gyula vál. tag csatlakozik Onczay javaslatához, mivel attól tart, hogy az emelkedő ártendenciákra való figyelemmel a Máv. nem fog a kívánság teljesítéséhez hozzájárulni. Tekintettel arra, hogy a tavaszi szállítás olcsóbb, mint az őszi, a Máv. valószínűen garanciát kérne arra, hogy későbbi kiírás esetén az ajánlatok ne legyenek magasabbak a mostaniaknál.

Nagy László vál. tag célszerűnek tartja, ha már most megkísérelnék az erdőbirtokosság sérelmének reparálását.

Hadik János gróf a javaslatnak eredeti alakjában való elfogadását ajánlja, Pfeiffer Gyula vál. tag pedig a felterjesztésnek sürgős elkészítését és a földművelésügyi minisztériumhoz való beadását is kéri.

Az igazgatóválasztmány Hadik János gróf elnök és Pfeiffer Gyula vál. tag javaslatát egyhangúan elfogadja s ily értelemben határoz.

4. Kallivoda Andor vál. tagnak az Erdészeti Lapok folyó évi április havi számában már közölt indítványával kapcsolatban ügyvezető javasolja, hogy az indítványt adja ki az igazgatóválasztmány az egyes fontosabb kérdések tárgyalása céljából alakítandó öt állandó bizottság közül az általános erdőgazdasági bizottságnak tárgyalásra. Ügyvezető véleménye szerint ugyanis az egyesületi ügyviteli munka ellátására egy ember kevés, mert a különböző természetű ügyekben való eljárás és egyéb egyesületi teendők annyira lekötik az ügyvezető idejét, hogy képtelen mindezeknek teljes mértékben eleget tenni. De nem is volna célszerű, ha az összes ügyek kizárólag egy ember kezén mennének keresztül. Eltekintve a munkamegosztás szükségességétől, igen célszerűnek találná a fiatalabb tagtársaknak a munkába való bevonását, már csak azért is, hogy így az utánpótlásról is történjék gondoskodás. Szükségesnek tartja, hogy az erdőszeti vonatkozású kérdésekkel a tagok is foglalkozzanak, mert csak így alakulhat ki rendes egyesületi élet. A munkából mindenkinek ki kell vennie részét, s hogy ez megtörténhessen, javasolja öt állandó bizottságnak a felállítását. És pedig: 1. az egyesület anyagi kérdéseivel, a székház dolgaival, a taggyűjtéssel és hasonló természetű kérdésekkel való foglalkozásra: *a szervezőbizottság*;

2. az adókérdésekkel kapcsolatos ügyek tárgyalására és a vonatkozó adatok, valamint példák gyűjtésére, továbbá a vámok és tarifák kérdéseinek tárgyalására, amely kérdésekkel hivatalból úgyszólván senki sem foglalkozik: *az adó-, vám- és tarifaugyi bizottság*;

3. a gyakorlati erdőgazdaságot érintő összes kérdések tárgyalására, valamint az új erdőtörvény előkészítésére: *az általános erdőgazdasági bizottság*;

4. a szakoktatást és az erdőszeti kísérleti ügyeket érintő kérdések megvitatására: *a szakoktatás és kísérletügyi bizottság*;

és végül 5. a magánerdőtisztikar szolgálati viszonyát szabá-

lyozó intézkedések előkészítésére és az e téren netán felmerülő ellentétek kiküszöbölésére: *a magánerdőtisztek szolgálati viszonyát tárgyaló bizottság* létesítését javasolja.

Az elnök és az igazgatóválasztmány lelkesen hozzájárul a javaslathoz s az igazgatóválasztmány egyben határozatilag megbízza az elnökséget azzal, hogy az arra hajlandósággal bíró külső tagok bevonásával is az öt bizottságot mielőbb alakítsa meg.

5. Ügyvezető ismerteti Kallivoda Andor vál. tagnak a mérnöki kamara hivatalos közleményeinek az Erdészeti Lapokban való közlése iránti javaslatát.

A mérnöki kamara hivatalos közleményei ugyanis ezidőszerint a Magyar Mérnök és Építész Egylet Közlönyében jelennek csak meg. Miután ezt a közlönnyt a tagok nagy része nem járattja, kívánatos volna, ha az erdőmérnököket érintő közleményeket az Erdészeti Lapok hoznák. Ügyvezető ez ügyben már érintkezésbe is lépett a mérnöki kamarával, amely a közleményeknek az Erdészeti Lapokban való közzététele elől, úgy látszik, nem fog elzárkózni. Javasolja egyben, hogy az igazgatóválasztmány kérje fel Balogh Ernő vál. tagot, hogy előzetesen szerezzen tájékozást ez ügyben a Mérnöki Kamaránál s azután forduljon az Egyesület hivatalosan is a Mérnöki Kamarához és kérje a közleményekért legalább a minimális nyomtatási költségeknek a megtérítését.

Az igazgatóválasztmány ily értelemben határoz.

6. Ügyvezető ezután ismerteti Jánosii Engel József indítványát, amelyben a 3296—1918. M. E. és a 143.800—1918. F. M. számú rendeletek azonnali hatályon kívül való helyezését kéri, mert azok idejüket múlták, jogosultságuk sincs és az alkotmányt sértik.

Ha ez azonnal nem volna lehetséges, úgy a 3296/1918. M. E. számú rendelet 3. §-a módosíttassék akképen, hogy az erdőbirtok területéhez mérten minden hatósági hozzájárulás mellőzésével évenként és holdanként 2—3 m³ fa legyen termelhető. Továbbá, hogy az erdőhivatalok az engedélyezési eljárás során mindenféle merev és gögös bürokratizmus mellőzésével járjanak el és ne kössék az engedélyt jogos panaszokra okot szolgáltató sértő és lealázó feltételekhez.

Ügyvezető az indítvány első része ügyében, miután tudomása szerint mindezideig nem történt hivatalosan állásfoglalás abban a tekintetben, hogy a fahasznalatokat a kialakult gyakorlattól eltérőleg ne lehessen két, három évre előre engedélyezni, javasolja, hogy forduljon az Egyesület felterjesztéssel a földművelésügyi kormányhoz és kérje azt, hogy indokolt esetekben, mikor annak komoly akadálya nincsen, engedélyezzék a hasznalatokat több évre előre, úgy, hogy azokat ne kelljen évről-évre ismételtén kérelmezni.

Egyben javasolja, hogy az indítvány második része adassék ki az általános erdőgazdasági bizottságnak további tárgyalásra. Az igazgató-

választmány a javaslatot egyhangúan magáévá teszi s ily értelemben határoz.

7. Ügyvezető ismerteti Lehoczky György, a székházban lakó egyesületi irodatisztnak beadványát, melyben az abnormis tél folyamán a jég által szétrepesztett fürdőkályhájának az Egyesület költségén való helyreállítását kéri.

Ügyvezető arra való figyelemmel, hogy nevezett kisfizetésű hivatalnok, aki 8 gyermek apja és hogy egyesületi teendőit rendkívüli szorgalommal végzi, javasolja, hogy az Egyesület kérelmét kivételesen teljesítse.

Ráduly János vál. tag erre a célra rendkívüli segély adományozását javasolja.

Az igazgató-választmány a javítási költségeknek megfelelő segély adományozását határozza el.

8. Ügyvezető ezután Lehoczky Györgynek az özv. Gaál Károlyné-féle lakásnak részére való kiutalása iránti kérelmét ismerteti. A kérés teljesítését azonban, miután a lakás el van foglalva és fel sem mondható, nem javasolhatja.

Egyhangúan tudomásul szolgál.

9. Ügyvezető jeleni, hogy özv. Gaál Károlyné lakásának bérét évi 200 P-vel önként felemelte. Ezzel kapcsolatban megfontolásra ajánlja, hogy nem volna-e célszerű, ha az igazgató-választmány a szervezőbizottságnak felhatalmazást adna arra, hogy a többi lakókkal a lakásoknak néhány évre való szerződéses lekötése ellenében, a bérek felemelése, esetleg lelépési díjaknak fizetése ellenében, a lakásoknak az egyesület részére való átengedése ügyében tárgyalhasson, miután a székházban lévő lakások bérei messze mögötte maradnak más lakások béreinek.

Egyben javasolja, hogy az Egyesület özv. Gaál Károlynénak, ha a lakást, amennyiben más lakást tud szerezni, kiüríti, 400—500 P lelépési díjat fizethessen.

Az igazgató-választmány a Gaál-féle lakás béremelésére vonatkozó jelentést tudomásul veszi és az említett javaslatokat határozatilag elfogadja.

10. Ügyvezető ismerteti Földváry Miksa vál. tagnak az idei közgyűlésnek a Balaton mellett való megtartására vonatkozó indítványát. Tekintettel arra, hogy a közgyűlést az indítvány értelmében már május hóban kellett volna megtartani s hogy a rendelkezésre álló idő rövidsége miatt indítványt tevő a Balaton mellett közgyűlésnek a jövő évre való halasztását kérte, azt javasolja, hogy az elnökség egy későbbi választmányi ülésen tegyen javaslatot a közgyűlés megtartásának helyére és idejére vonatkozólag.

Az igazgató-választmány ily értelemben határoz.

11. Ügyvezető ismerteti a római nemzetközi mezőgazdasági intézet erdőgazdasági osztályának a fa méreteinek egységesítése tárgyában feltett körkérdései ügyében az egyesülethez intézett megkeresését.

valamint az Országos Magyar Gazdasági Egyesületnek e tárgyban az egyesülethez intézett átiratát. Miután a kérdés beható tárgyalást igényel, az Egyesület még nem adta meg a választ.

Az igazgató-választmány az ügyet az általános erdőgazdasági bizottságnak adja ki tárgyalásra.

11. Ügyvezető jelenti, hogy a földművelésügyi kormány a Nemzetek Szövetsége Nemzetközi Munkaügyi Szervezetének a Genfben tartott X. Egyetemes Nemzetközi Munkaügyi Értekezlete alkalmából a gazdasági munkavállalóknak betegségi biztosítása tárgyában összeállított egyezménytervezetét javaslattétel végett megküldötte.

Az egyesület vonatkozó válaszában arra kérte a földművelésügyi kormányt, hogy mivel az erdőgazdaság munkásszükséglete statisztikailag még nincsen feldolgozva, s mivel a kérdés a hazai nehéz erdőgazdasági viszonyokra csak még nagyobb megterhelést jelentene, a kérdéssel szemben helyezkedjék elutasító álláspontra. Kéri a jelentés tudomásulvételét.

Tudomásul szolgál.

12. Ügyvezető jelenti, hogy Erdős József hirdetési irodája az „Erdészeti Lapok”-ban való hirdetések ügyében beadvánnyal fordult az Egyesülethez.

Minthogy a hirdetővállalatok a fixfizetésen kívül jutalékot is kérnek, nagyon fontosnak tartja a hirdetéseknek nélkülük való megfelelő megszervezését. Kéri a kollégáknak e téren való támogatását. A fakeskedőknél is el fog járni, hogy hirdessenek. Ha sikerülne 8—10 lap terjedelmű éves hirdetést összehozni, úgy azokat egész évre előre ki lehetne nyomtatni, ami a lapnál lényeges megtakarítást jelentene. Kéri a választmányt, hogy támogassák e törekvésében.

Tudomásul szolgál.

13. Ügyvezető jelenti, hogy a kereskedelemügyi minisztériumban a közszállítási szabályzat módosítása tárgyában tervbe vett értekezlet április hó 27-én lesz megtartva. Az elnök fogja az egyesületet képviselni. Javasolja, hogy az elnökség kérjen fel még egy budapesti vál. tagot arra, hogy az elnökkel együtt az értekezleten megjelenjen.

Az igazgató-választmány ily értelemben határoz.

14. Ügyvezető megemlíti, hogy néhai Horváth Sándor h. államtitkár, egyesületi alelnök hagyatékában az egyesületre 2000 koronát hagyományozott, de mire az kiadásra került, már teljesen elértéktelenedett. Javasolja, hogy hálás szeretettel vegye tudomásul az egyesület volt alelnökének adományát.

Tudomásul szolgál.

15. Br. Inkey Pál alelnök és Walla Ferenc alezredesnek a fagy által elpusztított fiatalosok földadójának elengedése tárgyában tett előterjesztését, Barthos Gyulának az erdőbirtok vagyonadójának kivétele, továbbá Nagykőrös város polgármesterének az erdőkre vonatkozó terhes adórendszer tárgyában beadott indítványait az igazgató-

választmány az adó-, vám- és tarifaügyi bizottságnak adja ki tárgyalásra.

16. Kacsanovszky József vál. tagnak még 1918-ban beadott és az egyesületi egyenruha kérdésének újból való tárgyalás alá vétele iránti indítványát az igazgató-választmány a lehetetlen gazdasági helyzetre való figyelemmel irattárba téteti.

17. Hogy az erdőgazdasági bizottság a választmány határozatából kifolyóan az új erdőtörvény tervezetével előre foglalkozhasson, az ügyvezető javasolja: az egyesület kérje fel a földművelésügyi kormányt arra, hogy a törvénybe foglalandó alapvető kérdésekről előzetesen tájékoztassa az egyesületet, hogy azokkal az egyesület még a tervezet nyilvánosságra jutása előtt foglalkozhasson és azokra nézve állást foglalhasson.

Az igazgató-választmány a javaslat értelmében határoz.

18. Ügyvezető ezután a mult választmányi ülés óta történt elhalálozásokról emlékezik meg.

Schmidt Ferenc vál. tag, Károlyi Árpád volt alapító tag, Székely István, Szoika Gyula, Ritter Károly, Nagy György, Selymessy Ferenc, Ferenczi József és Kriszta Gyula rendes tagok elhalálozása alkalmából az igazgató-választmány őszinte részvétét nyilvánítja.

19. Ügyvezető végül az egyesület anyagi talpraállítása érdekében megindított taggyűjtés eddigi eredményéről tesz jelentést.

Régi alapítványukat újból felajánlották:

a Rimamurány-Salgótarjáni Vasmű Rt. 1500 P-t,

a Hazai Fatermelő Rt. 500 P-t,

Vuk M. és Fiai, Budapest 300 P-t.

Új alapítványt tettek:

Budapestvidéki Kőszénbánya Rt. 500 P-t,

Pestszentlőrinci Parketgyár és Gőzfűrész 1000 P-t,

Magyar Keményfaipari Rt. 5-ször 200 P-t,

Wolfner S. 4-szer 250 P-t,

Magyar Általános Kőszénbánya Rt. 1000 P-t,

Salgótarjáni Kőszénbánya Rt. 1500 P-t.

Új rendes tagokként való felvételüket kérték:

Schillinger Béla erdőmérnök, aki újból belépett.

Boksay György főerdész ajánlja Kelemen Jenő,

néhai gróf Károlyi György-féle 1. hitbizományi uradalom bonyi, kőkuti, siroki és parádi erdőgondnoksága nevében Térfi Béla alelnök.

Pászthory Ödön m. kir. erdőtanácsos és Rabó Gyula m. kir. erdőmérnök, ajánlja Papp Béla vál. tag.

Örvendetes tudomásul szolgál azzal, hogy az igazgató-választmány felsoroltaknak az egyesület kötelékébe való felvételét határozza el.

Több tárgy nem lévén, elnök az ülést berekeszti.

Kmf.

Biró Zoltán s. k.,
ügyvezető.

Hadik János s. k.
elnök.

Mint hitelesítők:

Kallivoda Andor s. k.,
vál. tag.

Béky Albert s. k.,
vál. tag.

Az O. E. E.-nek a m. kir. Kereskedelemügyi Miniszter Úrhoz a Máv. tűzifaszükségletének biztosítására vonatkozó versenytárgyalási kiírásának megváltoztatása ügyében intézett felírata.

A magyar tűzifaiparnak egyik legjelentékenyebb fafogyasztója a m. kir. államvasút, amely üzemi és személyzeti célokra évente 12.000—14.000 vasúti kocsirakomány tűzifát fogyaszt.

A rendkívül nehéz helyzetben lévő magyar erdőgazdaság és fatermelésnek igen jelentékeny érdeke fűződik ahhoz, hogy ezt a szükségletet az államvasút lehetőleg magyar termelésű tűzifából fedezze.

Érdeke egyrészt azért, mert a szükségletet nagyobb megerősítés nélkül úgyszólván teljes egészében fedezni tudja, de azért is, mert a szállítások számottevő része olyan időben bonyolódik le, amikor a tűzifának más irányban való elhelyezése nem a legkönnyebb.

Indokolt volna tehát, hogy az ebből a szállításból származható előnyök ne jussanak idegen termelő vállalatoknak, hanem lehetőleg a magyar termelésnek maradjanak meg.

Az a módszer, ahogyan az államvasút a tűzifaszükségeket versenytárgyalásra kiírja, nemcsak arra nem alkalmas, hogy a magyar termelés a szállításokból a maga részét megfelelően kivehesse, de nem alkalmas arra sem, hogy a befutó ajánlatokat megfelelően össze lehessen hasonlítani s így az elbírálást a nyilvánosság is ellenőrizhesse.

Az ártétel ugyanis, amibe az államvasútnak a beszerzett anyag kerül, két tételből alakul ki, a feladóállomási árból és abból a rezsifuarból, ami a felhasználás vagy további feldolgozás helyéig felmerül.

Az ajánlatok elbírálásánál tehát az államvasútnak a rendeltetési állomáson felmerülő beszerzési árat kell alapul vennie.

Ezt az eljárást követi az államvasút a talpfánál, műhelyanyag-nál, pályafentartási stb. anyagoknál.

Ezeknél az anyagoknál a magyar termelésre kifejezetten hátrányos az, hogy az államvasút a versenytárgyalásnál a fogyasztási helyen (szertár, telítőttelep, műhely) fizetendő árakat veszi már a kiírásnál alapul, mert ezek a fogyasztási helyek, így különösen a telítőttelepek a trianoni határok közelében fekszenek s a megszállott területek termelőhelyei közelségüknél fogva sokkal kevesebb fuvardíjjal érhetik el ezeket a helyeket, mint a magyar termelések.

A nagyon magasan számított önköltségi fuvardíjak egy-egy vasúti kocsirakomány belföldi termelésű árunál 60—100 pengővel is meghaladhatják a külföldi anyag fuvardíjait, igen természetes tehát, hogy a magyar termelés ebből kifolyólag igen hátrányos helyzetbe kerül a külföldi termeléssel szemben.

Annál elviselhetetlenebb azután az államvasútnak az az eljárása, hogy a tűzifánál nem a rendeltetési állomásra szállítva, de feladó állomási árakon kívánja az ajánlatokat.

Ez az egyetlen fatermék ugyanis az, amelynél — különösen a dunántúli, felsődombvidéki és budapestkörnyéki szükségletek ellátása szempontjából a magyar termelés tarifális helyzete sokkal kedvezőbb a külföld fatermelés helyzeténél.

Hogy határozott példával igazoljuk például a miskolci, hatvani, budapesti, győri, vagy más dunántúli, illetőleg felsődombvidéki szükségletek ellátásánál olcsóbb a feladóállomáson 240 pengőbe kerülő, de csak 50 km-re szállítandó belföldi tűzifa, mint a határállomáson 220 pengőbe kerülő, de 150 km-re szállítandó importfa, mert a 100 km többszállítás önköltségi fuvardíja 48 pengőt tesz ki a külföldi fa terhére, ami a feladóállomási árban a belföldi fa terhére mutatkozó 20 pengős különbséget 23 pengővel meghaladja.

A feladóállomási árakkal benyújtott ajánlatok tehát csak a rendeltetési állomásra átszámítva hasonlíthatók össze, ami egyrészt meglassítja az ajánlatok elbírálását, másrészt, mivel a számítások nem kerülnek nyilvánosságra, elvonja az árverést a nyilvánosság ellenőrzése alól.

Az ez évi április hó 25-én tartott versenytárgyalást is ilyen módon írta ki a magyar államvasút, a magyar erdőgazdaságra tehát a kiírás már ebből a szempontból is sérelmes.

Sérelmes azonban a kiírás módja a forgalmiadó-szempontból is.

Az importált faanyag forgalmiadóváltóságát ugyanis a címzett, a magyar határon köteles leróni s az államvasút a magyar területen kivetett minden illetéket a kiírás értelmében magára vállalt. Ez a forgalmiadóváltóság a vámkezelési költségekkel együtt körülbelül 5 százalékot tesz ki.

Ezzel szemben a belföldi tűzifa eladója a 3 százalékos forgalmiadót sajátjából köteles leróni, csupán az a joga áll fenn,

hogy az államvasút által levont nyugtabélyegilletéket a forgalmi-adóba beszámíthatja.

Nyilvánvaló tehát a különféle díjazás hátránya a magyar termelésre, mert tényleg az államvasút a külföldi származású faanyagért legalább a 4 százalékos forgalmiadóváltással többet fizet, mint a határállomásra megadott ártétel, ez azonban az ajánlatokban egyáltalán nem jut kifejezésre s az elbírálásnál sem részesül méltánylásban.

Teljesen illuzóriussá teszi ez azt a csekély védelmet, amit a kormány a magyar termelés részére kívánt biztosítani azáltal, hogy a magyar tűzifa forgalmiadóváltását 3 százalékban, az importált fáét ellenben 4 százalékban állapította meg.

Véleményünk szerint tehát az eddig gyakorolt eljárás tarthatatlan, mert:

1. az ajánlatokban kitüntetett árak nem mutatják azt a tényleges összeget, amibe a szállítandó árú a felhasználás helyén kerül;

2. az ajánlatok összehasonlítása csak hosszadalmas kalkuláció alapján lehetséges, ami egyrészt felesleges munkát okoz, másrészt a döntést indokolatlanul elodázza;

3. az összehasonlító számítások nem kerülnek a nyilvánosság elé s így az odaítélés kicsúszik a nyilvánosság ellenőrzése alól, ami pedig a nyilvános versenytárgyalás legfőbb célja; végül

4. a kiírásnak ez a módja jogtalan előnyt biztosít a külföldi termelésnek, amit behozatali mérlegünk óriási passzivitása mellett semmivel sem lehet megindokolni.

Mindezek alapján tisztelettel kérjük Nagyméltóságodat, méltóztassék a m. kir. államvasútak igazgatóságát arra utasítani, hogy tűzifaszükségletének biztosításánál a versenytárgyalási feltételeket megfelelően módosítsa s az áraknak a fogyasztás helyére beszélítve, forgalmiadó és illetékmentesen leendő kitüntetését kívánja meg, biztosítván emellett a szállítók részére azt, hogy az ilyen szállítmányok után az összes államvasúti, vagy államvasúti kezelésben álló vicinális vasútvonalakon az igénybe vett vonalhossznak megfelelő önkezelési fuvardíjat fogja felszámítani.

Jól tudjuk, hogy a személyzeti és üzemi tűzifából majdnem minden állomáson kerül kisebb-nagyobb mennyiség felhasználásra s az összes átvevő állomások kitüntetése nemcsak óriási munkát okozna, de az elbírálást is megnehezítené.

Semmi akadályát nem látjuk azonban annak, hogy a kiírás alapját 15—20 nagyobb elosztó, forgalmi gópontra megadott árak képezzék, amint pl. a pályafenntartási anyagoknál az egyes üzletvezetőségek szükségletei elkülönítve kerülnek kiírásra. Az államvasút fenntarthatja magának a jogot, hogy a tűzifát más leadóállomásra szállíttathassa, amely esetben az önköltségi fuvardíjnál elérhető megtakarítás vagy többkiadás a Máv. javára illetőleg terhére esnék.

Az ezidei szükségletek biztosítására a versenytárgyalást az államvasút f. hó 25-én tartotta meg az általunk joggal kifogásolt feltételek alapján.

A kiírási feltételekhez csak későn juthatunk hozzá, s így sajnálatunkra nem állott módunkban előterjesztésünket a versenytárgyalás előtt megtenni.

Mivel az ezévi szükségletek ellátását megnehezíteni nem kívánjuk, erre vonatkozólag az a kérésünk, méltóztassék az államvasútak igazgatóságát arra utasítani, hogy ezen a versenytárgyaláson csak 3000—4000 vasúti kocsirakomány tűzifát kössön le június-szeptemberi szállításra, míg a szükséglet további részének aug. elsejétől kezdődő beszállítására írjon ki az általunk javasolt módozatok mellett sürgősen újabb versenytárgyalást.

Tekintettel arra, hogy az eljárásnak általunk kért módosítása egyedül alkalmas arra, hogy az ajánlatok helyes összehasonlításánál alapul szolgáljon s emellett a magyar termelés hátrányos helyzetét megszüntesse: tisztelettel kérjük Nagyméltóságodat, hogy ez ügyben soronkívül határozni s nagybecsű elhatározását egyesületünkkel is közölni méltóztassék.

HIVATALOS KÖZLEMÉNYEK

632—1929. sz.

A soproni m. kir. Bányamérnöki és Erdőmérnöki Főiskolán a felvétel és beiratkozás az 1929—30. tanév téli félévére október hó első napjaiban történik. A főiskola feladata: rendszeres tanítás útján bányamérnökök, vaskohómérnökök, fémkohómérnökök és erdőmérnökök gyakorlati irányú kiképzése tudományos alapon.

A főiskola első évfolyamára beiratkozni szándékozóknak felvételüket szeptember hó 10-ig írásban kell a főiskola tanácsánál kérelmezniök.

Az 1 P. 60 fill. okmánybélyeggel ellátott kérvényhez csatolandók:

- a) születési anyakönyvi kivonat;
- b) gimnáziumi, reálgimnáziumi vagy reáliskolai érettségi bizonyítvány;
- c) orvosi bizonyítvány, jóllátó, halló és beszélő képességről és egészséges szervezetről;
- d) hatósági bizonyítvány a szülők foglalkozásáról (állásáról) és vagyoni helyzetéről;
- e) azok, akik nem a felvétel évében tettek érettségi vizsgálatot, hatósági bizonyítvánnyal tartoznak igazolni, hogy az érettségi vizs-